

przeznaczonych do sprzedaży na rzecz ludności, z wyjątkiem:

- 1) odzieży;
- 2) tkanin;
- 3) obuwia skózanego masowo produkowanego;
- 4) artykułów dziewiarskich.

§ 2. 1. Ceny detaliczne artykułów, o których mowa w § 1, ustalone będą przez Państwową Komisję Cen oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych i Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi (wydziały handlu) w zleconym zakresie w wysokości planowych kosztów własnych danej spółdzielni powiększonych o planowy zysk, podatek obrotowy w obowiązującej wysokości dla danego rodzaju towarów oraz marżę handlową (marżę detaliczną i marżę hurtową).

2. Planowy koszt własny obejmuje:

- 1) wartość materiałów i dodatków według cen hurtowych;
- 2) planowy koszt robocizny oraz planowy narzut kosztów ogólnych;
- 3) narzut na rzecz centrali spółdzielni w wysokości ustalonej w obowiązującym trybie.

§ 3. 1. Ceny detaliczne artykułów wytwarzanych z odpadów ustalane będą w wysokości równej cenom detalicznym identycznych co do rodzaju i gatunku artykułów wytwarzanych z surowców i materiałów pełnowartościowych.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie tylko w tych przypadkach, gdy artykuły wytwarzane z odpadów nie różnią się pod względem wartości użytkowej jakością i wyglądem zewnętrznym od identycznych co do rodzaju i gatunku artykułów wytwarzanych z pełnowartościowych surowców i materiałów.

§ 4. 1. W przypadku gdy ceny poszczególnych artykułów obliczone zgodnie z przepisami §§ 2 i 3 odbiegają znacznie od obowiązujących już cen na podobne

artykuły produkcji spółdzielczej, ceny tych artykułów ustalane będą w relacji z punktu wartości użytkowej do poziomu cen już ustalonych na artykuły podobne.

2. Ceny, o których mowa w ust. 1, ustala Prezes Państwowej Komisji Cen, a w zakresie zleconym prezydiom wojewódzkich rad narodowych — prezydium wojewódzkich rad narodowych (wydziały handlu). Ceny ustalone przez wydziały handlu wymagają zatwierdzenia przez przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 5. 1. Artykuły spółdzielcze identyczne co do rodzaju i gatunku z artykułami produkowanymi przez przemysł kluczowy powinny mieć ustalone ceny detaliczne w wysokości obowiązującej dla wyrobów przemysłu kluczowego.

2. W przypadku gdy artykułów, o których mowa w ust. 1, jest brak na rynku, ceny na te artykuły mogą być ustalone na poziomie wyższym od cen takich samych artykułów produkowanych przez przemysł kluczowy, lecz nie wyżej niż to wynika z zasad określonych w §§ 2 i 3.

3. Ceny wyższe, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala Prezes Państwowej Komisji Cen, a w zakresie zleconym prezydiom wojewódzkich rad narodowych — prezydium wojewódzkich rad narodowych (wydziały handlu w porozumieniu z wydziałami przemysłu prezydiów wojewódzkich rad narodowych). Ceny ustalone przez wydziały handlu wymagają zatwierdzenia przez przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 6. Prezes Państwowej Komisji Cen w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Drobego i Rzemiosła określi w drodze zarządzenia szczegółowy tryb postępowania przy ustalaniu cen, o których mowa w § 1, oraz wzory karty kalkulacyjnej.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

462

UCHWAŁA Nr 134 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 marca 1954 r.

zmieniająca uchwałę z dnia 8 marca 1952 r. w sprawie organizacji turystyki.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Nadzór nad Komitetem do Spraw Turystyki, utworzonym uchwałą nr 127 Rady Ministrów z dnia 8 marca 1952 r. w sprawie organizacji turystyki (Monitor Polski Nr A-26, poz. 341), przekazuje się Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

463

UCHWAŁA Nr 148 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 marca 1954 r.

w sprawie trybu dokonywania zmian w planie inwestycyjnym i w planie budownictwa.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

I. Zmiany w planie inwestycyjnym.

§ 1. Zmiany w planie inwestycyjnym powodujące zmniejszenie lub zwiększenie ogólnego limitu inwestora centralnego wymagają uchwały Prezydium Rządu, podjętej na wniosek właściwego ministra, zaopiniowany przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów.

§ 2. 1. Zwiększenie lub ograniczenie istniejącego tytułu w planie inwestycyjnym wymaga:

- 1) uchwały Prezydium Rządu, podjętej na wniosek właściwego ministra, zaopiniowany przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, jeżeli zmiana dotyczy inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej (określonych uchwałami Prezydium Rządu) i powoduje zmiany planu oddawania tych inwestycji do użytku; przez zmiany

planu oddawania inwestycji do użytku rozumieć należy zmniejszenie zakresu oddawanej do użytku inwestycji bądź odroczenie terminów oddania do eksploatacji;

- 2) uchwały właściwego działu Prezydium Rządu podjętej na wniosek właściwego ministra:
  - a) jeżeli zmiana dotyczy inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej, a dokonanie jej nie powoduje zmiany planu oddawania inwestycji do użytku; wnioski ministrów w sprawie dokonania tych zmian powinny być uzgodnione z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,
  - b) jeżeli zmiana dotyczy pozostałych tytułów I grupy (zarówno w planie centralnym, jak i terenowym) i powoduje zmiany planu oddawania tych inwestycji do użytku,
  - c) jeżeli zmiany dotyczą zmniejszenia tytułów inwestycyjnych I grupy na rzecz II grupy i powodują zmiany w planie oddawania inwestycji do użytku;
- 3) decyzji właściwego ministra:
  - a) jeżeli zmiana dotyczy pozostałych tytułów I grupy objętych planem centralnym i nie powoduje zmiany planu oddawania inwestycji do użytku,
  - b) jeżeli zmiana dotyczy tytułów II grupy objętych zarówno planem centralnym, jak i terenowym i powoduje zmiany oddawania inwestycji do użytku;
- 4) decyzji właściwego inwestora naczelnego — jeżeli zmiana dotyczy tytułów II grupy planu centralnego i nie powoduje zmiany planu oddawania inwestycji do użytku;
- 5) decyzji prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi), podjętej na wniosek właściwego wydziału prezydium, zaopiniowany przez wojewódzką komisję planowania gospodarczego — jeżeli zmiany dotyczą zarówno tytułów inwestycyjnych I, jak i II grupy objętych planem terenowym w ramach jednej części planu (inwestora naczelnego) i nie powodują zmian planu oddawania inwestycji do użytku; zmiany między planami inwestorów naczelnych (tj. między częściami planu) w ramach danego województwa wymagają zgody zainteresowanych ministrów; w przypadku braku zgody decyzję wydaje na podstawie opinii Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego właściwy wiceprezes Rady Ministrów nadzorujący resort, w którym proponowane jest zmniejszenie limitu.

2. Zmian polegających na przeniesieniu limitów inwestycyjnych objętych planami terenowymi pomiędzy poszczególnymi województwami dokonuje właściwy minister, o ile zmiany te nie naruszają planu oddawania do użytku inwestycji I grupy i pod warunkiem uzgodnienia tych zmian z zainteresowanymi prezydiami wojewódzkich rad narodowych; w pozostałych przypadkach przeniesienie limitów może być dokonane na podstawie uchwały działu Prezydium Rządu.

Zmiany polegające na przeniesieniu limitów pomiędzy planem centralnym a planami terenowymi wymagają uchwały działu Prezydium Rządu.

Jeżeli zmiany, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, dotyczą inwestycji objętych planami terenowymi, wnioski lub decyzje właściwego ministra powinny być zaopiniowane, a w przypadku zmian, o których mowa w ust. 1 pkt 3, uzgodnione z prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi).

§ 3. Zmiany polegające na utworzeniu nowego bądź skreśleniu istniejącego składnika inwestycyjnego lub polegające na dokonywaniu przesunięć między składnikami w ramach limitu tytułu inwestycyjnego dokonuje:

- 1) w zakresie inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej — właściwy minister pod warunkiem, że zmiany te nie naruszają planu oddawania inwestycji do użytku; w przypadku konieczności dokonania zmiany planu oddawania tych inwestycji do użytku wymagana jest uchwała Prezydium Rządu;
- 2) w zakresie pozostałych inwestycji I grupy — właściwy inwestor naczelnny pod warunkiem, że zmiany te nie powodują zmiany planu oddawania inwestycji do użytku; inwestor centralny może zastrzec o swojej decyzji wszystkie lub niektóre zmiany w zakresie inwestycji objęte powyższymi postanowieniami; w przypadku konieczności dokonania zmiany planu oddawania tych inwestycji do użytku wymagana jest uchwała działu Prezydium Rządu;
- 3) w zakresie inwestycji II grupy — inwestor naczelnny pod warunkiem, że zmiany te nie powodują zmiany planu oddawania tych inwestycji do użytku; w przypadku konieczności dokonania zmiany planu oddawania tych inwestycji do użytku wymagana jest zgoda właściwego ministra.

§ 4. Zmiany limitów inwestycyjnych związane z przekroczeniem wartości kbsztorsowej inwestycji rozpoczynanych w 1954 r. i realizowanych na podstawie instrukcji nr 98 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorsowej dla inwestycji, stanowiącej załącznik do uchwały nr 559 Prezydium Rządu z dnia 29 lipca 1953 r., wymagają:

- 1) uchwały Prezydium Rządu w odniesieniu do inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej;
- 2) uchwały działu Prezydium Rządu w odniesieniu do pozostałych inwestycji I grupy;
- 3) decyzji właściwego ministra w odniesieniu do inwestycji II grupy.

§ 5. 1. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do:

- 1) włączenia do spisu tytułów na wniosek ministra inwestycji zawinkulowanych w rezerwach resortowych, o ile inwestycje te mają odpowiednią dokumentację projektowo-kosztorsową oraz zapewnione zaopatrzenie w materiały budowlano-montażowe, maszyny i urządzenia oraz wykonawstwo;
- 2) przeznaczenia na inne cele limitów zawinkulowanych w rezerwach resortowych w przypadku niemożności lub niecelowości wykorzystania ich zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem.

2. Pozostałością poślizgowych rezerw resortowych po całkowitym pokryciu rzeczowego poślizgu z planu inwestycyjnego 1953 r. dysponuje właściwy minister z zachowaniem przepisów niniejszej uchwały.

§ 6. Włączenie do spisów tytułów inwestycyjnych nowego tytułu bądź skreślenie z wymienionego spisu istniejącego tytułu dokonywane w ramach ogólnego limitu inwestora centralnego w drodze zmian limitów pozostałych tytułów wymaga:

- 1) w odniesieniu do inwestycji I grupy — uchwały działu Prezydium Rządu, podjętej na wniosek ministra zaopiniowany przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego;
- 2) w odniesieniu do inwestycji II grupy planowanych centralnie — decyzji właściwego ministra a w odniesieniu do inwestycji II grupy planowanych terenowo — decyzji właściwego ministra, podjętej na

wniosek lub uzgodnionej z prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej.

§ 7. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek właściwego ministra może włączyć do spisu tytułów I i II grupy oraz do planów oddawania do użytku inwestycji I i II grupy inwestycje ze środków własnych inwestorów, inwestycje ze środków własnych Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy, jak również inwestycje finansowane ze środków własnych organizacji społecznych, kulturalno-oświatowych i zawodowych — po stwierdzeniu realności tych inwestycji pod względem materiałowym i wykonawczym oraz po stwierdzeniu przez bank faktu zakumulowania środków finansowych.

2. Przydzielenie dodatkowych kredytów bankowych wymaga uchwały działu Prezydium Rządu podjętej na wniosek ministra uzgodniony z Ministrem Finansów.

§ 8. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do przenoszenia tytułów inwestycyjnych między grupą I i II, wynikającego z niewłaściwego zakwalifikowania tytułu inwestycyjnego do danej grupy z punktu widzenia granicznej wartości kosztorysowej.

§ 9. Decyzje co do zmniejszenia limitów inwestycyjnych mogą być podejmowane po uprzednim stwierdzeniu przez bank specjalny, że limity inwestycyjne w całości lub w odpowiedniej części zostały zablokowane. To samo dotyczy limitów sfinansowania w planie sfinansowania inwestycji.

§ 10. Wnioski co do zmian w planie inwestycyjnym powodujące zmianę w budżecie państwa powinny być uzgadniane z Ministrem Finansów, a w razie braku uzgodnienia — przedstawiane wraz z opinią Ministra Finansów do decyzji Prezydium Rządu lub działu Prezydium Rządu.

§ 11. 1. Zobowiązuje się ministerstwa do zawiadomiania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o dokonanych zmianach (również porządkowych) pomiędzy tytułami inwestycyjnymi I grupy oraz o wprowadzeniu nowych lub skreśleniu istniejących tytułów II grupy.

2. Zobowiązuje się inwestorów naczelných do zawiadomiania inwestora centralnego o dokonywaniu zmian, o których mowa w § 3 pkt 2 i 3.

§ 12. Upoważnia się właściwych ministrów do przekazywania za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego inwestorom naczelnym wszystkich lub niektórych uprawnień w zakresie dokonywania zmian w planie inwestycyjnym.

II. Zmiany porządkowe w planie inwestycyjnym.

§ 13. 1. Do zmian o charakterze porządkowym (formalnym) w planie inwestycyjnym zalicza się:

- 1) przenoszenie nakładów inwestycyjnych z planu jednego inwestora do planu innego inwestora, dokonywane na podstawie decyzji właściwej władzy o zmianie organizacji aparatu gospodarczego;
- 2) dokonywanie zmian numeru tytułu lub nazwy inwestora bądź też jego siedziby (o ile nie powoduje zmiany lokalizacji ogólnej inwestycji), łączenie tytułów tego samego inwestora bezpośredniego na jednym placu budowy lub dzielenie, o ile nie powoduje się zmiany ich klasyfikacji (I lub II grupy);
- 3) przenoszenie limitów z tytułu zawierającego nakłady na zakup centralny na tytuł właściwego inwestora bezpośredniego;
- 4) przenoszenie limitów z tytułów zbiorczych na właściwe tytuły indywidualne (np. z tytułów na doku-

mentację inwestycyjną lat przyszłych, kupno gruntów i innych);

- 5) przenoszenie limitów na mieszkania zastępcze z planów inwestycyjnych poszczególnych inwestorów do planu Centralnego Zarządu Budowy Miast i Osiedli „ZOR”;
- 6) przenoszenie — po stwierdzeniu możliwości wykonawczych i materiałowych — jeżeli chodzi o inwestycje w zakresie energetyki, urządzeń radiofonicznych i telefonicznych, kanalizacyjnych, wodno-melioracyjnych i kolejowych — poszczególnych tytułów lub ich składników z planu jednego inwestora do planu innego inwestora, na podstawie obowiązujących zasad zaliczania inwestycji do majątku trwałego.

2. Do przeprowadzania zmian porządkowych (formalnych) w planie inwestycyjnym uprawniony jest:

- 1) właściwy inwestor naczelný — jeżeli zmiany dotyczą wyłącznie podległych mu inwestorów objętych planem centralnym;
- 2) minister — o ile zmiany dotyczą tytułów objętych jedną częścią planu inwestycyjnego centralnego;
- 3) prezydium wojewódzkiej rady narodowej — w odniesieniu do tytułów objętych planem terenowym w obrębie jednego województwa;
- 4) Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów — w innych przypadkach.

III. Zmiany w planie budownictwa.

§ 14. 1. Roczne zadania produkcyjne przedsiębiorstw budowlano-montażowych ustalone w Narodowym Planie Gospodarczym obejmują:

- 1) program produkcji, tj. przyjęte we właściwym trybie zlecenia i podzlecenia na roboty budowlano-montażowe;
- 2) rezerwę zadań produkcyjnych przewidzianą dla umożliwienia przyjęcia i wykonania ewentualnych dalszych zleceń otrzymanych w ciągu roku.

2. W przypadku gdy w wyniku przyjęcia nowych lub powiększenia zakresu dotychczasowych zleceń lub podzleceń ogólna wartość rocznego programu produkcji ministerstwa (centralnego zarządu, przedsiębiorstwa) przekroczy wartość rocznych zadań produkcyjnych wynikających z Narodowego Planu Gospodarczego, nadwyżkę uważa się za dodatkowe zadania produkcyjne ministerstwa (centralnego zarządu, przedsiębiorstwa).

3. Ustalenie dodatkowych zadań produkcyjnych wymaga jednoczesnego określenia, czy i w jakim stopniu zwiększa się limity środków do wykonania planu produkcji materiałów, zatrudnienia, funduszu płac itd., ustalone w planie rocznym i w planach kwartalno-miesięcznych.

4. Zmiany programu produkcji oraz ewentualnie wynikające z nich dodatkowe zadania produkcyjne należy uwzględnić w planach kwartalno-miesięcznych.

§ 15. 1. Wszelkie zmiany w planie inwestycyjnym powodujące zwiększenie robót budowlano-montażowych, wykonywanych systemem zleceń, wymagają uprzedniej zgody organów określonych w ust. 2.

2. Do wyrażenia zgody na włączenie do programu produkcji nowych zleceń i podzleceń lub na zwiększenie zakresu dotychczasowych zleceń i podzleceń z planu inwestycyjnego, jak i spoza planu inwestycyjnego są właściwe następujące organy:

- 1) dyrektor przedsiębiorstwa (zjednoczenia) budowlano-montażowego w granicach do 5% powyżej zadań produkcyjnych, ustalonych planem rocznym przedsiębiorstwa, z tym jednak że wartość robót objętych tymi zleceniami (podzleceniami) przewidziana do wykonania w poszczególnych kwartałach nie przekroczy: w kwartale bieżącym — 5% zadań aktualnego planu kwartalno-miesięcznego, w kwartałach następnych — 5% zadań ustalonych w przekrojach kwartalnego planu rocznego;
- 2) dyrektor centralnego zarządu, a w zakresie przedsiębiorstw terenowych — dyrektor zarządu wojewódzkiego tych przedsiębiorstw — w granicach do 5% powyżej zadań produkcyjnych ustalonych zbiorczym planem rocznym centralnego zarządu (zarządu wojewódzkiego) z zachowaniem warunków określonych w pkt 1 co do nieprzekroczenia 5% zadań ustalonych dla poszczególnych kwartałów w odpowiednich planach zbiorczych;
- 3) minister — w granicach do 5% powyżej zadań produkcyjnych ustalonych planem rocznym resortu z zachowaniem warunków określonych w pkt 1 co do nieprzekroczenia 5% zadań ustalonych dla poszczególnych kwartałów w odpowiednich planach zbiorczych resortu;
- 4) właściwy wiceprezes Rady Ministrów — w granicach do 10% powyżej zadań produkcyjnych ustalonych planem rocznym danego resortu z zachowaniem warunków co do nieprzekroczenia o 10% zadań ustalonych dla poszczególnych kwartałów w odpowiednich planach zbiorczych resortu.

3. Zwiększenie programu produkcji resortu na skutek przyjęcia nowych lub rozszerzenia dotychczasowych zleceń (podzleceń), przekraczające o 10% zadania produkcyjne ustalone planem rocznym danego resortu lub przekraczające o 10% zadania produkcyjne ustalone dla poszczególnych kwartałów w odpowiednich planach zbiorczych resortu, wymaga uchwały Prezydium Rządu.

4. Organ wyrażający zgodę na zwiększenie programu produkcji budowlano-montażowej powinien wziąć pod uwagę realne możliwości wykonania robót w zakresie i terminach przewidzianych we wniosku inwestora. Odmowa wyrażenia zgody powinna być uzasadniona na piśmie. Uwarunkowanie przyjęcia nowego lub rozszerzenia dotychczasowego zlecenia (podzlecenia) od uzyskania ponadplanowych środków do wykonania planu produkcji uważa się za odmowę.

5. W przypadku gdy organ właściwy (ust. 2 pkt 1 i 2) odmówi wyrażenia zgody na zwiększenie programu produkcji, inwestor może zwrócić się o wyrażenie zgody do organu bezpośrednio nadrzędnego, a w przypadku ust. 2 pkt 3 — do resortowego wiceprezesa Rady Ministrów.

§ 16. Jeżeli zmiana w planie inwestycyjnym powoduje konieczność całkowitego lub częściowego skreślenia zleceń na roboty budowlano-montażowe będące w toku realizacji, inwestor obowiązany jest przed złożeniem wniosku o zmianę w planie inwestycyjnym uzgodnić z wykonawcą wartość oraz zakres robót jakie mają być wykonane, jak również termin zakończenia tego zakresu robót.

§ 17. Ministrowie nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe zarządzają przeprowadzenie bieżącej ewidencji zleceń i podzleceń oraz określają warunki wyrażenia zgody przez dyrektorów centralnych zarządów i przedsiębiorstw na przyjęcie nowych lub rozszerzenie

dotychczasowych zleceń i podzleceń. Instrukcje te powinny być uzgodnione z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

IV. Postanowienia końcowe.

§ 18. Uchwały właściwego działu Prezydium Rządu, o których mowa w niniejszej uchwale, zapadają na wniosek właściwego ministra. W przypadkach gdy resort nie należy do żadnego z działów Prezydium Rządu, uchwałę działu Prezydium Rządu, przewidzianą w niniejszej uchwale, zastępuje decyzja Prezesa Rady Ministrów lub resortowego wiceprezesa Rady Ministrów, podjęta na wniosek ministra uzgodniony z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów.

§ 19. Postanowienia niniejszej uchwały dotyczące ministrów i ministerstw stosuje się odpowiednio do kierowników urzędów centralnych i do tych urzędów.

§ 20. 1. Zmiany wewnątrz danego tytułu inwestycyjnego mogą być dokonywane do dnia 15 grudnia.

2. Wnioski na Prezydium Rządu lub działu Prezydium Rządu o dokonanie zmian w planie inwestycyjnym mogą być składane nie później niż do dnia 31 października.

3. Zmiany porządkowe mogą być dokonywane do dnia 30 listopada.

4. Pozostałe zmiany w planie inwestycyjnym mogą być dokonywane do dnia 31 października.

§ 21. Zobowiązuje się:

- 1) Ministra Budownictwa Miast i Osiedli do opracowania odrębnej instrukcji w sprawie dokonywania zmian w zakresie budownictwa mieszkaniowego Centralnego Zarządu Budowy Miast i Osiedli „ZOR” i przedłożenia w terminie do dnia 20 kwietnia 1954 r. właściwemu wiceprezesowi Rady Ministrów celem zatwierdzenia jej w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego;
- 2) Ministra Rolnictwa i Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych do opracowania instrukcji w sprawie dokonywania zmian w planie inwestycyjnym i w planie budownictwa w zakresie jednostek im podległych i przedłożenia w terminie do dnia 20 kwietnia 1954 r. właściwemu wiceprezesowi Rady Ministrów w celu zatwierdzenia jej w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 22. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do określenia, jakie inwestycje — w przypadku dokonywania zmian, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. b) i c), § 3 pkt 1 i 2 oraz § 4 pkt 1 i 2, wymagają jego opinii.

§ 23. 1. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów do wydania szczegółowej instrukcji do niniejszej uchwały.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi zasady i tryb uzgadniania zmian w planie inwestycyjnym i w planie budownictwa z zainteresowanymi ministrami i kierownikami urzędów centralnych.

§ 24. Inwestycje szczególnie ważne dla gospodarki narodowej (§ 2 ust. 1 pkt 1) określa na 1954 r. załącznik nr 7 do uchwały nr 958 Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1953 r. o Planie Inwestycyjnym na rok 1954.

§ 25. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz